

Tersane İşçilerinin sesi

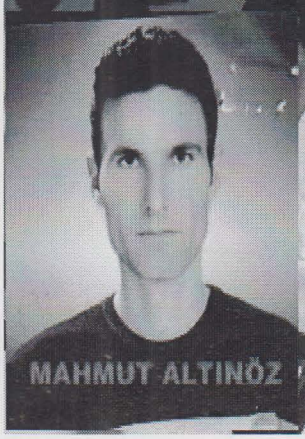
ROTA

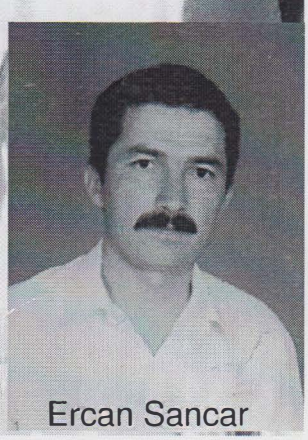
Tersane İşçileri Birliği Derneği Aylık yayın organı Aralık 2009 Sayı: 26 Fiyatı: 1 TL

* Mahmut Altınöz
* Ercan Sancar
* Satılmış Duran

3 haftada 3 ölüm...

"Buraya çalışmaya geldik, Ölmeğe değil!"

Ercan Sancar

ROTA'DAN...

Tersane işçilerinin sesi ROTA'nın Aralık sayısıyla herkese merhaba!

Tuzla tersaneleri her geçen gün biz işçilere mezar olmaktadır. 13 gün arayla iki işçi arkadaşımız iş cinayetine kurban gitti. 23 Kasım günü Çeliktrans Tersanesi GELEŞ Gemi taşeronunda çalışan Mahmut Altınöz, öğle molası sırasında geminin ambarına düşerek yaşamını yitirdi. Daha Mahmut Altınöz'ün kanı kurumadan, bu kez GEMSAN Tersanesinden bir ölüm haberi geldi. Bu Tersanede çalışan Ercan Sancar, 6 Aralık günü kaynak yaptığı sırada tonlarca ağırlıktaki ambar kapakları arasına sıkışarak can verdi. 14 Ağustos günü rfan Uçkur'un öldüğü iş cinayetinde ağır yaralanan Satılmuş Duran 17 Aralık günü yaşamını yitirdi.

Tersane patronlarının işçi sağlığı ve güvenliğine kaynak aktarmamasının ürünü olan bu cinayetlerin ardı arkası bitmemektedir. Üstelik sadece tersanelerde değil, neredeyse her sektörden her gün onlarca ölüm haberleri gelmektedir. İnşaatlardan fabrikalara, madenlerden tersanelere her gün işyerleri işçi mezarlığına dönüşmektedir.

Bursa'nın Mustafakemalpaşa ilçesine 30 kilometre uzaklıktaki Alpagut köyü yakınlarında bulunan **Bükköy Madencilik** ve Turizm Anonim Şirketi'ne ait kömür ocağında 10 Aralık akşamı saat 19.30 sıralarında meydana gelen grizu patlaması **19 işçi**nin iş cinayetine kurban gitmesiyle sonuçlandı. 4 işçi ise göçükten sağ olarak çıkartıldı.

Vahşet bitınemektedir. Sermayenin aşırı kar hırsının ürünü olan cinayetleri yaratanlar ise sırça köşklerinde çalışmadıkları halde bolluk içerisinde yaşayanlardır. Kendi saltanatları sürsün diye, servetleri gittikçe büyüsün diye her gün onlarca işçinin kanıyla beslenmektedirler. Bunlardan hesap soracak güç, örgütlülüğümüzdedir. Eğer örgütlenemezsek, kan içicilere karşı mücadele etmez isek, bir avuç azınlık refah içerisinde yaşasın diye her gün iş cinayetlerinde öleceğiz. Örgütlü mücadele bizi bekliyor. Kölece yaşamı bize dayatanlara karşı sesimizi, gücümüzü ve ruhumuzu birleştirelim. ROTA bütün işçileri safları sıklaştırmaya, sermayeye karşı örgütlü mücadeleye çağırıyor.

Derneğimiz yeni adresinde

Aydıntepe mahallesi 100. yıl Caddesi Yasemin sokak 86/5 Elit Tıp Merkezi arkası/ TUZLA

TEL: 0 216 493 29 95

Gsm: 0 544 971 14 56

E-mail: tersane1@gmail.com

Herkese yeter ekmek, herkese yeter Dünya...

Dünyadaki mevcut yer altı ve yer üstü zenginlikleri, dünya nüfusunun tamamına yeter de artar bile. Oysa dünyanın her yerinde, bir tarafta aşırı zengin küçük bir azınlık, diğer tarafta ise gittikçe yoksullaşan milyonlar.

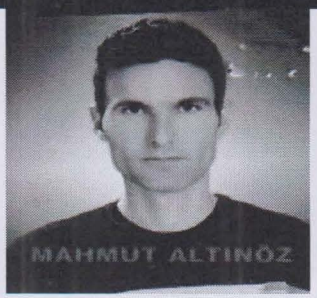
İlk insanlar doğadan beslenerek yaşarlardı. Ve yine ilk insanlarda özel mülkiyet kavramı yoktu. İnsanlar avcılık ve toplayıcılıkla hayatlarını idame ettirirlerdi. İnsanlar doğadan buldukları bütün gereksinimleri beraber paylaşırlardı. Bu biraz da zorunluluktan ileri gelirdi. Vahşi ve büyük hayvanları ancak bir kaç kişi avlayabilirdi. Birkaç kişi dayanışma içerisinde avını avlayıp, paylaşmak zorundaydı. Bu kollektif yaşam biçimi yıllarca sürdü. Ne zamanki birileri çıktı, bir araziye dört tane kazık çaktı, diğerlerine şiddet kullanarak, burası benim dedi, işte o zaman özel mülkiyet açığa çıktı. Özel mülkiyetin ortaya çıkmasıyla sınıflar baş gösterdi. Bir yanda zenginler sınıfı, diğer yanda yoksullar sınıfı... İşte bu aşamadan sonra herkese yeten dünyadaki bütün zenginlikler, bir avuç azınlığın eline geçti. İlkel dönem sona erdi. Köleci toplum ortaya çıktı. Köle sahipleri köleleri karın tokluğuna çalıştırarak, son derece insanlık dışı koşullara mahkum etti. Bu vahşi koşullara köleler isyan ederek karşılık verdi. Köle spartaküs önderliğindeki köleler, isyan ederek, insanca yaşam talep etti. Kölelerin bu isyanı vahşice bastırıldı, kanla boğuldu. Toplumsal gelişmelere ve teknik ilerlemelere karşısında köleci toplum, bir toplumsal devrimle yerini feodal topluma bıraktı. Feodal toplumda manifaktür denilen elle üretim araçları ile toprağa dayalı üretim yaygındı. Burada da toplumsal sistem olarak feodal derebeyleri (senyör) ile serfler bulunmaktadır. Serfler üzerindeki baskı ve şiddet her geçen gün kendini göstermekteydi. Feodal toplumsal sisteme karşı da isyanlar boy veriyordu. Feodal derebeylerine karşı mücadele içerisinden Burjuvazi yavaş yavaş ortaya çıkıyordu. Toplumsal ilerlemeler, teknolojik gelişim, feodal toplum sistemini geriye itiyordu.

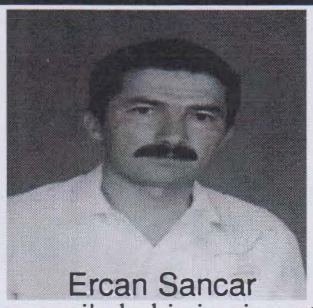
18. yüzyılda İngiltere'de sanayi devrimi gerçekleşti. Yeni toplumsal sistem ise kapitalizm'di. Bu kez de Burjuvazi (sermaye sınıfı) ve proleterya (işçi sınıfı) ortaya çıktı. Her yeni çıkan toplumsal sistem bir önceki toplumsal sürecin bağrından çıkmıştır. Kapitalizm diğer bütün sistemlerden daha vahşi bir sistem olarak tarihe geçti. Bütün teknolojik ilerlemeler mülk sahiplerinin çıkarı için kullanıldı.

21. yüzyılda teknoloji başdöndürücü bir hızla ilerlemesine rağmen, işçi sınıfı köleci toplumu aratmayan şartlarda yaşamakta ve çalışmaktadır. Bütün bu tarihsel süreç içerisinde ezenler sınıfı, ezilenleri zapt – u rapt altında tutmak için, her türlü yol ve yöntemi denedi. Mevcut yasalar, egemen sınıfların ihtiyaçları çerçevesinde şekillendi. Düzenlerini korumak adına bu gün adına polis ve ordu denilen silahlı güçler oluşturdular. Zira her toplumsal sistem, kendini korumak için şiddetli önlemler alır. Ezilenlerin her başkaldırısı kanla bastırıldı. Kapitalizm artık gün geçtikçe gelişerek bir üst aşamaya sıçramıştır. Adına Emperyalizm denilen bu aşamanın başında ABD durmaktadır. Dünyayı bir boydan diğer boya sömürmekte, savaşlar çıkararak kanla boğmaktadır. Bunun tek nedeni ekonomik ve siyasi olarak dünyanın tek hükümranı olma arzusudur. Diğer tüm kapitalist ülkeler bu süreç içerisinde pay sahibi olmaya çalışmaktadır. Türkiye bu ülkelerden biridir. Dünyayı kasıp kavuran uluslar arası bu konsey, dünyadaki bütün işçi ve emekçileri açlığa ve sefalete sürüklemektedir. Dünyadaki bütün zenginliklere işte bu azınlık el koymuştur. Yoksa dünyadaki ürünler herkese yetebilecek düzeydedir. Ekmek, su, ulaşım, doğalgaz, enerji vb. her şey bütün insanlığa yüzyıllar boyunca yeter. Acak kapitalizmin özü budur. İnsan merkezli düşünmez, daima karını düşünür. Bu nedenle dünyanın her tarafında, her gün binlerce kişi hastalıktan, açlıktan, iş cinayetlerinden ve savaşlardan ölmektedir. Bunun tam tersi bir dünya mümkün, herkesin kendi ihtiyacına göre gereksiniminin karşılandığı, sınıfların, sınırların, savaşların olmadığı bu dünya ancak sosyalizm ile elde edilebilir. Sosyalizmin tek tutarlı gücü ise işçi sınıfıdır. Zira gücü üretimden gelmektedir. İşçi sınıfı Emperyalist – kapitalist sisteme karşı sosyalizmin yanında olacaktır. İnsanca yaşamanın, insanca çalışma koşullarına erişmenin yolu buradan geçmektedir.

İşçi Sağlığı ve Güvenliği tedbirleri alınsın,
ÖLÜMLER DURDURULSUN!

Ercan Sancar

Tuzla Çeliktrans Tersanesi'nde bir iş cinayeti daha gerçekleşti. Geleş Gemi adlı taşeron firmada çalışan Mahmut Altınöz 26 Kasım günü hayatını kaybetti. Olay Mahmut Altınözün öğlen yemeğine çıkmamasıyla farkediliyor. Yüksekten düşen işçi ölü halde bulunuyor.

Ölüm listesi kabarmaya devam ediyor. Krizi fırsata çeviren tersane patronları ölümlerin sorumlusudur. Eskiden beri işçi sağlığı ve iş güvenliğine kaynak ayırmayan tersane patronları şimdi kriz gerekçesiyle en basit önlemleri dahi almıyorlar.

İşçi ölümlerini araştıran Devlet Denetleme Kurulu yayınladığı raporda ölümlerin hepsinin önlenebilir olduğunu basit tedbirlerin dahi alınmadığını açıkça itiraf etmişti. Ama buna rağmen hiçbir şey değişmedi, göstermelik uygulamaların ötesine geçilmedi. Her zaman olduğu gibi tüm maliyet işçilerin sırtına yüklendi. Bunun son örneğini sertifika olayında bir kez daha gördük. İşçi eğitimi adı altında zorunlu kurslar veriliyor ve sertifikalandırılıyor. Karşılığında ise her bir işçiden 200 TL para kesiliyor.

Tersane patronları yaşanan ölümleri bile kendilerine kar kapısı yapmış durumdalar. Ama tersane işçileri bu cinayetlerin baş sorumlusu olan GİSBİR'den elbet birgün hesap soracaktır.

Tuzla tersanelerinde bugün üretim yok denecek kadar azdır, işçi sayısı 35 binden 7- 8 bine düşmüştür. Buna rağmen ölümler sürmektedir. Bunun nedeni ise taşeronluk sisteminde ısrar eden, işçi sağlığı ve güvenliğine kaynak aktarmayan, aşırı kar sevdasıyla yanıp tutuşan, bunun içinde yüzlerce işçiyi katletmekten çekinmeyen tersane patronları ve onların örgütü GİSBİR'dir.

23 Kasım günü Çeliktrans tersanesinde yüksekten düşme sonucu Mahmut Altınöz'ün iş cinayetine kurban gitmesinden 2 hafta sonra 6 Aralık günü GEMTİŞ Tersanesi'nde çalışan Ercan Sancar isimli işçi arkadaşımız ambar kapakları arasında sıkışarak yaşamını yitirdi. Esenyalı Mahallesi'nde ikamet eden Samsun nüfusuna kayıtlı 40 – 45 yaşlarındaki kaynak ustası ***Ercan Sancar*** *bugün saat 16.00 sularında GEMTİŞ Tersanesi'nde iş cinayetine kurban gitti.*

Yaşananlar iş kazası değil, düpedüz cinayettir. İşçilerin katili ise tersane patronlarının örgütü GİSBİR'dir. İş cinayetlerini durdurmak için sonuna kadar mücadele edecek tersane patronlarından hesap soracağız.

ROTA★3

Patronlar Sarayda, İşçiler Mezarda

133. ölüm **Satılmış Duran**

14 Ağustos günü Tuzla Gemi Tersanesinde su içerisindeki çelik cooper'da çalışan iki işçi elektrik akımına kapılmıştı. İşçilerden İrfan Uçkur aynı anda yaşamını yitirdi. Ağır yaralanan Satılmış Duran, GİSBİR hastanesinde yoğun bakımda tutuluyordu. Satılmış duran 4 aylık yoğun bakımdan sonra 17 Aralık günü yaşamını yitirdi. Satılmış Duran'ın ailesine ve yakınlarına başsağlığı diliyoruz. Katillerden hesap sormak için safları sıklaştırmaya çağırıyoruz.

2009 yılında Tersanelerde iş cinayetine kurban giden işçilerin listesi

- 17 Aralık: Satılmış Duran, 14 Ağustos günü Tuzla Gemi Tersanesinde havuz içerisindeki çelik cooper'da İrfan Uçkur'un öldüğü iş cinayetinde ağır yaralı olarak GİSBİR Hastanesine kaldırılmıştı. 4 aylık bir komadan sonra yaşamını yitirdi.
- 6 Aralık; GEMSAN Tersanesinde çalışan Ercan Sancar ambar kapakları arasında sıkışarak öldü.
- 26 Kasım: Çeliktrans tersanesinde çalışan Mahmut Altınöz yüksekten düşme sonucu öldü.
- 22 Ekim: Kıbrıs Mağusa Limanı Tersanesinde çalışan Mustafa Zorlu Elektrik akımına kapılarak öldü.
- 27 Ağustos: Zonguldak Ustaoğlu Tersanesinde çalışan Hüseyin Aytaç elektrik çarpması sonucu öldü.
- 14 Ağustos: Tuzla Gemi Tersanesinde çalışan İrfan Uçkur elektrik çarpması sonucu öldü.
- 16 Temmuz: Zonguldak Ereğli Tersanesinde çalışan Hikmet Tekin Elektrik çarpması sonucu öldü.
- 8 Temmuz: Çeliktrans Tersanesinde meydana gelen patlamada Bayram Kütük yanarak can verdi.
- 10 Haziran: 8 Haziran günü Hüseyin İbir'in ölümüne yol açan patlamada ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılan Süleyman Kırgül yaşamını yitirdi.
- 8 Haziran: Çelik Tekne Tersanesinde meydana gelen patlamada Hüseyin İbir yanarak öldü.
- 10 Nisan Kocaeli Marmara Tersanesinde yüksekten düşen Aydın Can isimli işçi öldü.
- 10 Mart: İzmir Aliağa'da Tamir Gemisinde çalışan Mustafa Sıva gazdan zehirlenerek öldü.
- 5 Mart: Gölcük Türker Tersaneinde çalışan Şinasi Öztürk, üzerine 1,5 ton ağırlığındaki sacın düşmesi sonucu öldü.
- 18 Şubat: Elta Denizcilik çalışanı Cemil Akgül, elektrik çarpması sonucu öldü.
- 8 Şubat: DENTAŞ Tersanesinde çalışan Selim Sevgili üzerine Ambar kapağı düşmesi sonucu öldü.

Derneğimizin faaliyetlerinden...

26 Kasım günü çeliktrans Tersanesinde yaşanan iş cinayetinde Mahmut Altınöz yaşamını yitirdi. 6 Aralık tarihinde de GEMSAN Tersanesinde çalışan Ercan Sancar, ambar kapakları arasında sıkışarak can verdi.

İş cinayetlerine tepki göstermek, tersane işçilerine örgütlülük çağrısı yapmak için, bir bildiri dağıtımı gerçekleştirdik. *"132. ölüm Ercan Sancar... ARTIK ÖLMEK İSTEMİYORUZ!"* Başlıklı bildiriyi içmeler istasyon, Aydıntepe istasyon ve Tuzla Gemi Tersanesi önünde dağıttık. Ardından çıkardığımız afişleri de merkezi noktalara astık. *"132. ölüm Ercan Sancar... Sıranı bekleme derneğinde örgütlen!"* yazılı afişleri işçi geçiş noktalarına astık.

İşçinin

Tersanelerde çalışan bütün arkadaşlar ellerini taşın altına koymalıdır!

Yaklaşık 3 yıldan bu yanadır tersanelerde taş ve temizlik işleri yapıyorum. İnsanlık dışı çalışma koşullarımız var. Eski dönemlerde köleler vardı. şimdilerde ise alnının teri ile çalışan emekçiler köle gibi çalıştırılıyor. Mesela tersanelerde mesailer zorunlu değil. Fakat işveren bizleri fiili olarak mesailere zorlayabiliyor. Kabul etmediğimiz zaman bize kapıyı gösteriyor. Gün boyu ağır şartlarda çalıştığımız halde ücretlerimizi zamanında alamıyoruz. Sosyal güvencemiz ise neredeyse hiç yok. Sigorta girişimiz yapılsa dahi primlerimiz hiç yatırılmıyor. Tersane sahipleri işi taşerona veriyor taşeron ise işçi simsarı denilen götürücülere veriyor. Böylece yüksek olması gereken ücretlerimiz iki üç yerden çalınmış oluyor. Hepsi yetmezmiş gibi şimdi de kriz bahane edilerek ücretlerimiz daha da düşürülüyor.

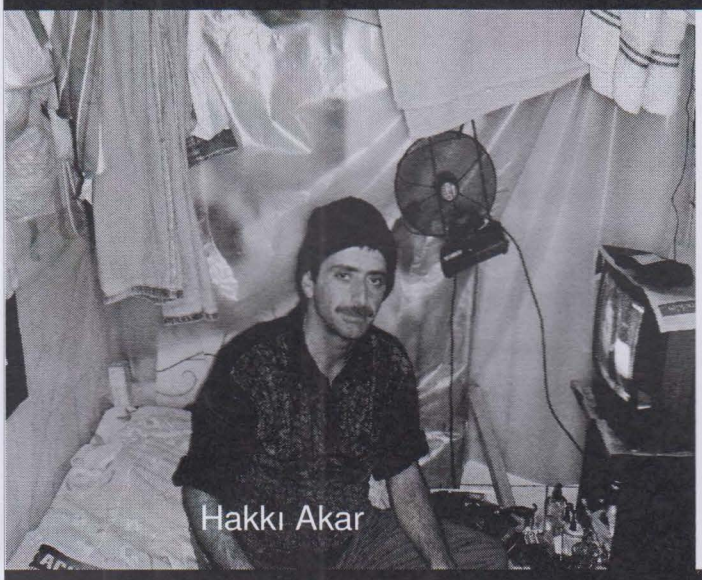
Temennim o ki ölümlerin 132 ile kalmasıdır. Fakat patronlar yıllardan bu yana ölümlerin sebebinin biz işçilerin güya cahilliyinden ve eğitimsizliğinden kaynaklandığını söylediler. İki yıldan bu yana sözde bizleri eğitmek adına bizlerden paralar alarak kurslar açtılar ama ölümler devam etti. Çünkü asıl sebep cahillik falan değil patronların kar hırsıdır. Masraflı gördükleri için almaları gereken güvenlik tedbirlerini almayarak 132 arkadaşımızı göz göre göre ölüme gönderdiler.

Biz işçilere layık olduğumuz muamele gösterilmemektedir. Bu nedenle tersanelerde çalışan bütün arkadaşlar ellerini taşın altına koymalı ve yaşanan tüm bu kötü koşullar karşısında bir araya gelmelidir. Ancak böyle bize yapılanların hesabını sorabiliriz.

Kriz mağduru bir tersane işçisi

Devamı

kaleminden

Hakkı Akar

"Birlikten kuvvet doğar"

Tersanelerdeki iş kazalarının temel sebepleri, tersanelerin gerçek anlamda gerekli önlemleri almamalarından kaynaklanıyor. Bunlar; İş güvenliği personeli, İş Güvenliği ekipmanları, İş güvenliği araç ve gereçlerinin olmaması olarak düşünüyorum. Bunlar tabi ki bir maliyet oluşturduğundan, tersane sahipleri bu masrafı yapmaktansa, işçi sağlığını tehlikeye atıp, can güvenliği olmayan bir ortamda işi yürütüp, daha fazla kazanma yolunu seçiyor. Ve bu iş kazaları, işçi katliamlarına dönüşüyor.

İş kazaları ölenebilir mi? Tabi ki önlenebilir. İlk önce tersane yönetiminin işçilerin uygun koşullarda çalışması için yapması gerekenleri yerine getirmesi gerekir. Taşeron firmaların yaptıkları işlerde, çalıştırdıkları işçilere insani değer vermeleri gerekir. İlk başa dönecek olursak, bu sektörle ilgili olan resmi kurumların detaylı bir şekilde denetlenmesi ve eksik, kusurlu bulunan tersanelere, ağır yaptırımlar uygulanması gerekir diye düşünüyorum.

İş kazalarının sorumluları, kaza bölgesindeki taşeron firma, bağlı bulunduğu tersane ve sorumsuz sektör yetkilileridir.

İşçiler olarak yapmamız gerekenler, *"Birlikten kuvvet doğar"* düşüncesiyle, sorunlarımızı, sıkıntılarımızı, arkadaşlarımızla paylaşmak, birbirimize her konuda destek vermek, haksızlık karşısında susmamak ve hakkımızı her koşulda aramaktır.

Yalova SEFİNE Tersanesinden Hakkı Akar

Umut yeniden yeşerir...

Bizi böldüler, parçaladılar da yönettiler
Benim işçim, benim köylüm deyip te
çaldılar, çırptılar, kaçtılar.
Bir de şöyle böyle deyip te ahkam kestiler.
Ozanları şairleri yakıp yok ettiler.
Uzak diyarlara sürgün ettiler.

köylü deyip, çoban deyip küçümsediler,
küçük gördüler
Kadeh tokuşturup dans ettiler,
eğlendiler.

Bir de utanmadan oy istediler.
Kasaları doldurup gittiler.
Bora der; bu böyle gitmez.
Umut yeniden yeşerir, hak yerini bulur.
Hesabı da mutlaka sorulur.

Murat Bora (işsiz kalan bir tersane işçisi)

Herkese sağlık, güvenli gelecek istiyoruz!

Geçtiğimiz yıl yürürlüğe konulan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) ile birlikte sağlık hakkının özelleştirilmesinde önemli bir adım atılmış ve paralı hale getirilmişti. Daha bir süre önce tam da yasanın yürürlüğe girmesinin 1. yılında sağlıkta katılım payı adı altında sigortalılardan % 10 ile % 30 arası ücret farkı alınacağı belirtilmiş ve hemen yürürlüğe sokulmuştu. Bununla beraber sözde sosyal güvencesi olanlar, yıllarca maaşlarından prim adı altında kesintiler yapılarak paralarının gasp edilmesi yetmezmiş gibi bir de sağlık hizmetlerinden yararlanabilmeleri için katılım payı ödemeye zorlanmaktadır. Bu duruma tedavi maksadıyla kullanılacak ilaçlar da dahil edilmiştir.

İşçi ve emekçilerin ceplerindeki son kuruşa dahi göz dikenler ve onların yaşam ve sağlık haklarını hiçe sayanlar son olarak zorunlu kıldıkları % 30'luk katılım payı bedelini 1 Ocak 2010 dan itibaren özel hastanelerde % 70'e çıkaracaklarını kamuoyuna duyurmuş oldular. Bununla beraber SGK'lı hastaların özel hastanelerde görecekleri tedavinin masrafları ortalama 2.5 kat artmaktadır. Yani özel hastanede 1000 liralık tedavi gören bir hasta daha önce 300 liralık bir fark ücreti öderken şu haliyle fark ücreti 700 liraya çıkarılmış olacak.

Daha önce Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Ortak Sağlık Birimleri ile ilgili kararnamenin yürürlüğe girmesiyle beraber sanayi havzalarında devlete bağlı sağlık kuruluşlarının yerine özel kuruluşların önünü açan adımlar atılmıştı. Şimdi bu kuruluşları daha da palazlandırabilmek maksadıyla katılım paylarını yükselterek sağlık hakkından en çok yararlanması gereken işçi ve emekçiler bu haktan tamamen mahrum bırakılmak istenmektedir.

Sağlık sermayedarları katılım payının % 70 'e çıkarılmasından da memnun olmadıklarını belirterek fark ücretlerindeki sınırlamanın tamamen kaldırılmasını istemektedirler. Sağlık hizmetlerinin piyasalaştırılması ve sektör haline getirilmesi noktasındaki adımları yetersiz bulan sağlık sermayedarları hastalardan alınacak ücretin kendileri tarafından belirlenmesini sağlayacak düzenlemelerin bir an önce yapılmasını talep etmektedirler. Bu talep ile beraber karlarından başka hiçbir şeyi gözleri görmeyen bu kan emici asalaklar için insan sağlığının hiçbir değerinin olmadığı daha da açık bir şekille gözler önüne serilmektedir. Esnek üretim modelinin rayına kusursuzca oturtulduğu taşeron çalışma tarzının hemen hemen tüm sektörlerde yerleştirildiği böyle bir süreçte sağlıkta atılan bu adımlarla beraber işçi ve emekçiler bizzat ölüme terkedilmektedir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin esamesinin okunmadığı sanayi havzalarında işçiler patronların sömürü çarklarının arasında öğütülürken üstüne bir de geçirdikleri iş kazaları ya da mesleki hastalıklar neticesinde tedavi görmeleri gereken bu ticari sağlık kuruluşlarında ekstradan para ödemek zorunda bırakılmaktadır.

Kuralsızlığn artık kural olduğu herkesçe bilinen üretimin en esnek taşeronluğun en yoğun olduğu tersanelerde bu uygulama uzun zaman önce yürürlüğe girmişti. İşçi kanı ile servetlerine servet katan tersane patronları örgütlü oldukları GİSBİR çatısı altında faaliyete soktukları Ortak Sağlık Birimi üzerinden kurdukları tezgah ile işçilerin, işyerinde gasp ettikleri ücretleri yetmezmiş gibi ceplerinde kalan son kuruşu dahi almak için çabalamaktaydılar. Bu zorunlu katılım payı ile beraber isteklerine daha da yaklaşmış olmaktadırlar. Zira işçilerin sosyal güvencelerinin en çok gasp edildiği tersaneler bölgesinde bu sayılanlar sigortaları nispeten düzgün yatan işçiler için geçerlidir. Sigortası loto gibi yatan işçilerin durumunun vehameti çok daha ağır boyutlardadır ki tersane işçilerinin büyük bir kısmı bu durumdadır.

Sağlık hakkının gaspı karşısında işçi ve emekçiler olarak seyirci pozisyonundan sıyrılmak ve hayatlarımız üzerinde oynanan bu kirli oyunlara karşı bir an önce harekete geçmek gerekmektedir. Zira sssiz kalınarak sermayedarların istekleri onlara hizmette kusur etmeyen hükümet tarfından daha da ileri boyutlarda yerine getirilecektir. Yaşamı köleleştirilmiş işçiler olarak başta sağlık hakkımız olmak üzere diğer tüm kötü çalışma ve yaşam koşullarına karşı birleşip mücadeleye atılmaktan başka seçeneğimiz bulunmamaktadır.

Tersane İşçileri Birliği

Devamı

Ereğli Gemi İnşa'da direniş...

Direnen İşçiler kazanacak!

Zonguldakta faaliyet gösteren Ereğli Gemi İnşaa sanayi isimli tersanede çalışan yaklaşık 400 tersane işçisi 6 aydır ücretlerini alamadıkları gerekçesiyle direnişe geçti. Eylemde ilk önce işçiler tersane önünde toplandı. Baret çıkarıp yere bırakan, eldivenlerini çıkarıp yere fırlatan işçiler, tersanede bulunan bayrakları indirerek kapı önünde oturdu. Daha sonra işçiler, tersane girişinde oturarak araç giriş ve çıkışlarına izin vermediler. Eylem kırıcılara yemek getiren bir kamyonet işçiler tarafından tersaneye alınmadı. Başka kapıya yönelen kamyonet, işçiler tarafından fark edildi. Bunun üzerine işçiler kamyona saldırarak yemekleri yerlere döktüler. Firma yetkilileriyle yapılan görüşme sonunda alacaklarının ödeneceği sözü verilmesi üzerine eylemlerini bitirmişlerdi.

Ancak aradan bir hafta geçmesine rağmen, işveren ücretlerin ödenmesine ilişkin herhangi bir adım atmadı. 8 taşeron firmada çalışan işçiler, Gülüç beldesi tersaneler bölgesinde toplandı. Burada yolu trafiğe kapatarak yürüyüşe başlayan tersane işçileri engellenmeye çalışıldı.

Gülüç girişinde kendilerini durdurarak konuşmak isteyen İlçe Emniyet Müdürü Erkan Tektaş ile görüşmeyi kabul etmeyen işçiler, yürüyüşlerine devam etti. İşçiler, "Tersane işçisi köle değildir", "İşçiyiz hakkımızı istiyoruz", "İşçiye kalkan eller kırılsın" sloganlarını attılar.

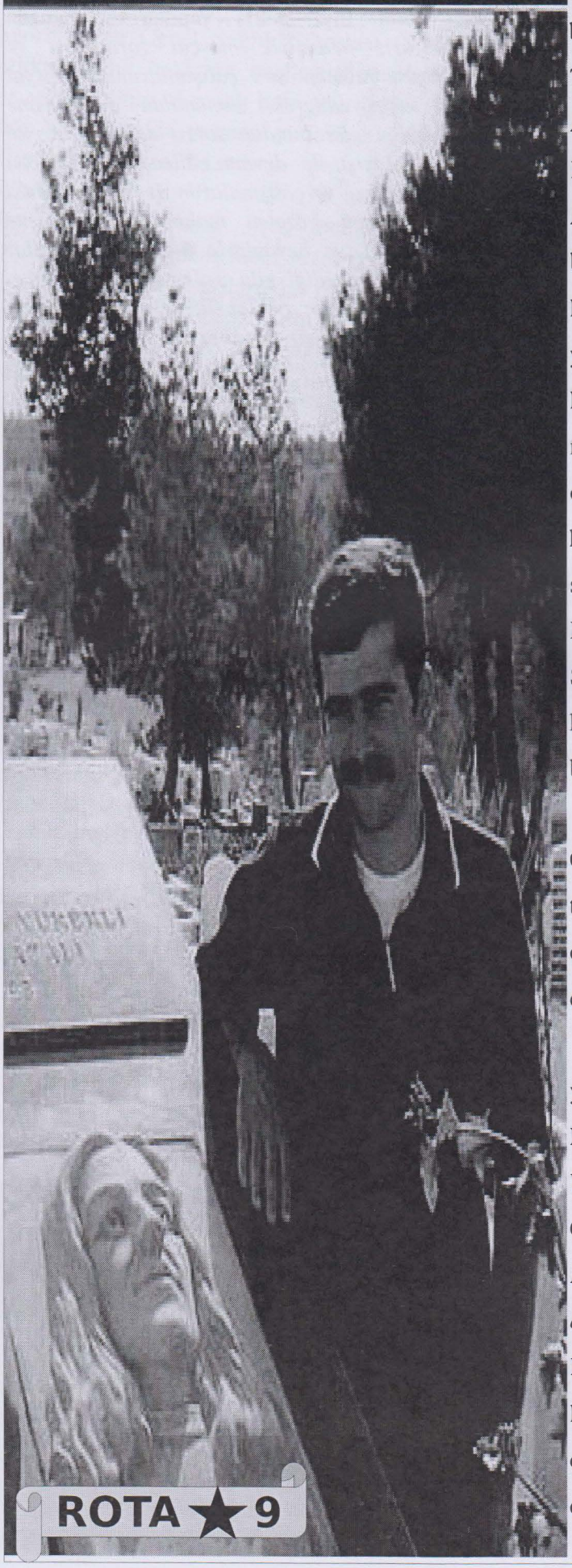
Yürüyüşe Devrek yol ayrımı mevkisindeki tali yoldan devam etmeleri istenen işçiler, buna tepki göstererek Uğur Mumcu Caddesi'nden şehir merkezine yöneldi. Eyleme son vermelerini isteyen Kaymakam Osman Ekşi'nin konuşma talebini de reddeden işçiler, Erdemir Caddesi'nden yürüyüşlerini sürdürdü. Caddenin Hatip Sokak ile kesiştiği noktada yolu kesen polis ekipleri, yürüyüşün durdurulmasını istedi. Eylemlerden sonra tersane yönetimi adına yapılan yazılı açıklamada tersane işçilerinin bu meşru direnişi karalanmaya çalışıldı.

Ereğli Gemi İnşa adına yapılan açıklamada *"ekonomik kriz nedeniyle mevcut zorluklara ve imkansızlıklara rağmen tüm çalışanlarımızın sosyal haklarının takip edilerek, zamanında ödenmesine geçmişte olduğu gibi bundan sonra da aynı sosyal sorumluluk anlayışı ile devam edilecektir. Tüm iyi niyetli çabalarımıza ve çalışmalarımıza rağmen kendi şahsi menfaatlerini gözeten malum bazı kişi ve grupların gerçek dışı beyanlarla 6-8 aya varan bir süredir ücret ödenmediği gibi asılsız iddialar ortaya atmıştır. Gerek çalışan personeli, gerekse halkımızı kandırma, işsiz, ekmeksiz bırakma gayreti içinde olan bu art niyetli kişi ve grupların çalışma barışını bozmak adına yaptıkları tüm çalışmaları boşa çıkarmak için bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da yasa, kanun ve yönetmeliklerle belirlenmiş, kurallar çerçevesinde hareket edeceğiz. Ve tüm yasal haklarımızı kullanacağımızı bir kez daha vurgulamak isteriz"* yer verildi.

Ereğli gemi inşaada ilk olmayan bu eylemin hemen ardından hızla bu yönlü açıklamalar yapılmaktadır. Geçtiğimiz aylar içerisinde yine bir grup tersane işçisinin yaptığı eylem, Tersane yönetimi tarafından aynı saldırganlıkla karşılanmıştı. Hiçbir kişi ya da grup, yok yere böyle bir eyleme girişmez. Anlaşılan o ki, Ereğli Gemi İnşa yönetimi, Tuzla Tersanelerindeki haleflerinin peşinden gitmektedir. Madem işçilerin alacağı yoktu. Ereğli Gemi İnşa neden ödeme yapmaya başlamıştır. Bu eylem süreci içerisinde bir tek sorun vardır. O da Tersane işçilerinin ücretlerinin tamamını alana kadar eylemlerini sürdürmemiş olmasıdır. Ücretlerin bir kısmıyla ikna olmalarıdır. Ereğli Gemi İnşa Patronu işçilerin ücretlerini gasp etme niyetindedir. Ancak direnen işçiler, bu oyunu bozmuştur. Ereğli Gemi Patronu bu gücü, zonguldakta örgütlü bir müdahalenin olmamasından almaktadır. Fakat hevesi kursağında kalacak, gereken yapılacaktır.

Alaettin Karadağ ölümsüzdür!

Alaettin Karadağ, Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) militanı olarak, İstanbul – Esenyurt bölgesinde polisle girdiği silahlı çatışmada katledildi. TKİP'nin afişlerini yapan iki kişiden biri olan Alaetiin Karadağ "yunus" denilen ekiplerle karşılaştı. Polislerle girilen çatışmada yaralı olarak ele geçirilen Alaettin Karadağ, Ford Transit marka arabadan inen bir sivil polis tarafından infaz edildi. Bir bütün olarak, katliama tanık olan çevredeki insanların anlatımı yaşanılanın düpedüz bir infaz olduğunu açıkça ortaya koyuyor. 19 Kasım Akşamı gerçekleşen bu cinayetin münferit bir olay olmadığı bilinmektedir. Zira organize bir çete gibi davranan polisin bırakın komünistleri, sıradan insanları dahi sokak ortasında sorgusuz, sualsiz infaz ettiği herkesçe bilinmektedir. Benzer olaylar bir çok kez basına da yansımıştır. Sıradan insanları katleden, böylesi bir devletin, komünistlere, devrimcilere ve muhaliflere daha vahşi bir şekilde yaklaştığı sayısız kez görülmüştür.

Alaettin Karadağ'ın katledilmesinden sonra, Ceset Adli Tıp kurumuna gönderildi ve burada apar topar otopsi yapıldı. Böylelikle, Karadağ Ailesinin otopside uzman hekim bulundurma hakkı gasp edilmiş oldu.

Alaettin Karadağ'ın Cenazesi ailesi ve yoldaşları tarafından 24 Kasım günü adli Tıp Kurumundan alınarak Gazi Cem evine getirildi. Uğurlama töreni için Karadağ'ın yoldaşları ve Dostları Gazi Eski Karakol önünde bir araya geldi. *"Alaettin Karadağ Yoldaş ölümsüzdür – Devrimciler ölmez devrim davası yenilmez!/ BDSP"* Pankartı açılarak Kızıl Bayraklarla yürüyüşe geçildi. Yürüyüş boyunca katliamı anlatan konuşmalar yapıldı. Balkonlardan ve çevreden alkışlayarak destek verilen yürüyüş Cem evine varılmasıyla son buldu. Daha sonra Alaettin

Devamı sayfa 10'da

Karadağ'ın cenazesi Cem evi bahçesine çıkarıldı, ve tören başladı. İlk olarak TKİP Merkez Komitesinin açıklaması okundu. Ardından Alaettin Karadağ'ın abisi Abdullah Karadağ tarafından kısa bir konuşma yapıldı. Abi Abdullah Karadağ Alaettinin Emek ile Sermaye arasındaki savaşta şehit düştüğünü vurguladı. Daha sonra bir yoldaşı Alaettinin direnişçi – militan kimliğine vurgu yapan kısa bir konuşma yaptı. Ardından sırasıyla TUYAB ve Mücadele Birliği konuştu. PDD , Partizan, Alınteri, ESP – G gibi devrimci grupların mesajları okundu. Osman Akgün Kültür Merkezi müzik grubu tarafından kısa bir müzik dinletisi sunuldu. Bir çok devrimci kurumun katıldığı anma töreninden sonra Alaettin Karadağ'ın cenazesi sloganlarla memleketi Antakya'ya uğurlandı.25 Kasım günü Karadağ'ın cenazesi Karadağ ailesinin oturduğu Karaali köyüne getirildi. Ardından cenaze defnedilmek üzere yola çıkıldı. Köyün girişinde toplanan yaklaşık 150 kişilik kitle , Alaettin Karadağ'ın fotoğrafları ve "Alaettin Karadağ Yoldaş ölümsüzdür – devrimciler ölmez devrim davası yenilmez – BDSP" yazılı pankart açtı. Kızıl bayraklarla yapılan yürüyüşte, karaali halkına katliam anlatıldı. Mezarlığa gelindiğinde ailesinin yaptığı kısa bir dini törenin ardından, yoldaşları tarafından anma gerçekleştirildi. Yapılan konuşmalarda alaettin'in sınıfsız, savaşsız ve sömürüsüz bir dünya için şehit düştüğü vurgulandı. Sonrasında Devrimci marşlar söylendi. Alaettinin sevdiği "Drama köprüsü" ve Arapça "Meryem" türküsü söylendi. Buradaki törenin ardından kitle Alaettinin evine gitti.

Alaettin Karadağ 1978 Antakya doğumludur. Kendini bildi bileli sanayi sitelerinde işçi olarak çalıştı. Ailesi son derece yoksul bir aileydi.

Alaettin Karadağ 1996 yılında henüz genç bir sanayi işçisi iken sömürüye ve zulme başkaldırarak örgütlü mücadeleyi seçti. EKİM örgütüyle tanışarak mücadeleye atıldı. 14 Nisan 2001 tarihinde fabrika işçisi iken İzmirdeki bir işçi mitinginde gözaltına alınmış, ağır işkencelerden geçmiş, ancak işkenceciler istediklerini alamazlar, çünkü alaattin Karadağ tam bir direniş sergilemiştir. Bu gözaltının ardından tutuklanmıştır. Tutukluluğunun hemen ardından, O dönem ülke gündemine damgasını vuran Büyük zindan direnişinde bir ölüm orucu direnişçisi olarak sıra neferi olmuştur. Daha sonra devletin direnişi kırmaya dönük manevralarından biri olan "sağlık durumu iyileşene kadar ceza ertelemesi" durumuyla ilgili olarak zindandan çıktı. Daha sonra faaliyetini İstanbulda sürdürmüştür. Burada çeşitli sanayi sitelerinde ve fabrikalarda çalışmıştır. Bu fabrika çalışmasının birinde sağ elinin dört parmağını makineye kaptırmıştır. Sınıf çalışması içerisinde parmaklarını yitirmiş olması devrimci azmini bir nebze olsun zayıflatmak bir yana, sınıf bilincini daha da keskinleştirmiş, kokuşmuş kapitalist düzene kinini daha da bilemiştir. Bu inanç ve kararlılıkla devrimci faaliyetini yürüten Alaettin Karadağ 19 Kasım akşamı Esenyurt bölgesinde alçakça katledildi. Hatırası önünde derin bir saygı ve bağlılıkla eğiliyoruz.

Madenlerde katliam:

Bursa'nın Mustafakemalpaşa ilçesine 30 kilometre uzaklıktaki alpagut köyü Devecikonağı mevkiinde bulunan Bükköy Madencilik ve Turizm Anonim Şirketi'ne ait kömür ocağında, 10 Aralık akşamı grizu patlaması meydana geldi.

19 işçinin yaşamını yitirdiği maden ocağında son yapılan denetimlerde tespit edilen eksiklerin aralık ayı sonuna kadar tamamlanması istenmişti. Ancak sermayenin aşırı kar hırsı denetim tanımadı. 10 Aralık akşamı saat 19.30 sıralarında yerin 220 metre altında yaşanan patlamanın madende gaz ölçümü yapılmadan dinamit patlatılması sonucunda yaşandığı belirtiliyor.

Maden Ocağında yaşanan iş cinayeti sermaye hükümetinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı tarafından bir kez daha "allaha havale" edildi.

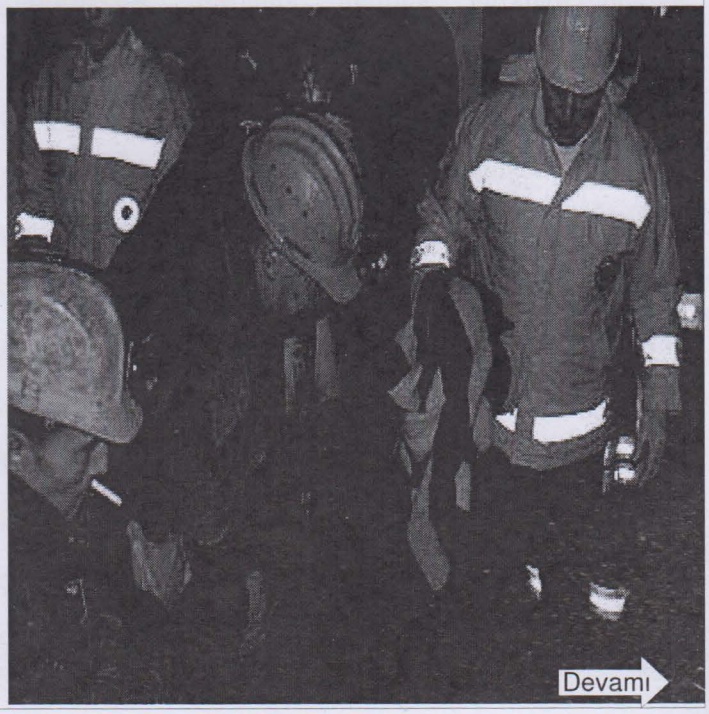
Etkin bir müdahale yapılmadı.

TMMOB Maden Mühendislesi Odası enel Başkanı Mehmet Torun ise, madende dinamit patlatılmasının rutin işlem olduğunu vurgularken, *"Dinamit patlatılırken gaz birikimi çok dikkatli şekilde kontrol edilir. Aldığımız ön bilgiye göre dinamit patlatılması grizuyu tetiklemiş, asıl patlama Grizu yüzünden olmuş"* dedi. Torun, kömür ocağındaki açıklamasında etkin bir kurtarma çalışması yapılmadığını söyledi ve "Soma'dan Zonguldak'tan ekipler gecikti. Hazırda bir ekip olmalıydı" diye konuştu.

Madenler bir kara tabut

Kömür madenlerinde metan gazının belirli şartlar oluştuğunda patlaması durumunda yaşanan facialar ve göçükler, madencilerin ölümlü iş kazaları arasında ilk sırada yer alıyor.

Bu katliam sonrası Maden ocağının faaliyetlerine 6 ay süreyle ara verilirken, olayı soruşturan Mustafakemalpaşa Cumhuriyet Savcılığı'nın talimatıyla gözaltına alınan işletmenin Genel Müdürü Fahrettin Çolpan, İşletme Müdürü Hayrettin Çelik ve Ocak Şefi Bayram Erdoğan sorgulamalarının ardından "görevi ihmal ve taksirle birden fazla kişinin ölümüne sebebiyet vermek" suçundan Mustafakemalpaşa Adliyesi'ne sevk edildi. 3 kişi, çıkarıldıkları mahkemece tutuklandı. Göçükte hayatını kaybeden Murat Hanay'ın ağabeyi Nihat Hanay, işletmenin yöneticilerine tepki gösterdi.

Devamı

19 ölü...

İşçi ailelerine kan parası

Tuzla tersanelerinde yaşanan iş cinayetleri sonrasında yaşanan göstermelik uygulamaların bir benzeri Bursa'daki ölümlerin ardından da görüldü. İşletme sahibi ve yöneticilerinin gözaltına alınması ve tutuklanması perdesi sermayenin kar hırsının neden olduğu ölümlerin üzerini kapatmanın bir aracı olarak Bursa'daki katliamda da kullanıldı.

Maden ocağında yaşanan işçi katliamına dönük tepkilerin hafifletilmesi bir kez daha devlete düştü. Çalışma Bakanlığı, grizu patlamasında yaşamını yitiren 19 işçiyi sigorta prim günlerine bakmaksızın emekli ederek madenci ailelerine bir "iyilik" daha yapmış oldu. Kapitalistlerin sözcülüğünü yapan sermaye devleti maden ocağından katledilen işçilerin ailelerine "kan parası" önermiş oldu.

Bükköy Maden İşletmesi'nde 9 Aralık günü 16.00-24.00 vardiyasında çalışan yaklaşık 20 işçi, göçüğün meydana geleceğini anlayınca oradan uzaklaşarak, hayatlarını kurtarabildi. 19 işçinin göz göre göre katledildikleri, olaya tanıklık eden işçilerin anlatımlarıyla bir kez daha tescillendi. Tanıkların anlatımlarında, madendeki kuralsız çalışma koşulları da yer buldu. Ayrıca, maden ocağında çalışanlar tarafından çekilen fotoğraflarda, işçilerin çalışma şartlarındaki zorluklar ve çarpıklıklar da dikkat çekti. Ölen işçilerin hatıra olsun diye çektirdiği fotoğraflarda, dinamitle gerçekleştirilen çalışmalar da karelerde yer alıyor.

İşçiler bile bile ölüme yollandı.

Olayın tanıklarından Yusuf Aydın, grizu patlamasının gerçekleştiği bölümde, bir gün önce de göçük meydana geldiğini belirterek, şunları söyledi: *"Ben o sırada dış kısımdaydım. Arkadaşlarım göçük meydana geleceğini fark edince hızla kaçmışlar, canlarını zor kurtarmışlar. Bir süre sonra ise tekrar aynı yere girerek, çalışmaya devam etmişler. Bir gün sonra meydana gelecek göçükte hayatını kaybedecek olan enişte m Yusuf Karaca, olaydan sonra 'Hiç bu kadar korkmamıştım. Toz, dumana karıştı, zor kaçtık' dedi. Ben de 'Allah korumuş' dedim. Maden, bir gün önceden bize haber verdi aslında."*

Devamı 13'te

İş cinayetinin tanıkları anlatıyor...

Gaz ölçüm cihazı yoktu.

"*Maden Çavuşu*" olan ve kurtarma çalışmalarına katılan Hamza Başkurt ise hayatını kaybeden işçilerden Ramazan Baştepe'nin, vardiyanın dinamitçisi olduğunu belirterek, *"Ramazan'a, genellikle gaz ölçüm cihazı verilmezdi. Ben de kurtarma çalışmaları sırasında olay yerinde gaz ölçüm cihazı göremedim"* dedi.

Arkadaşlarının cesedini ayrı yerlerde bulduklarını anlatan Başkurt, şöyle konuştu: *"Arkadaşlarımız toplu halde değildi. En son Ramazan Baştepe'yi bulduk. Herhalde ikinci patlamadan sonra üçüncü patlamayı yapmak için giderken makine kendiliğinden kıvılcım aldı. Dinamit atışı olsaydı, arkadaşlarımızın hepsi bir yerde olurdu."*

Bir gün önce patlamanın meydana geldiği yerin çok havasız olduğunu ve gaz birikmesinin başladığını ifade eden Başkurt, buna rağmen ortamın havasının temizlenmediğini kaydetti.

İşçinin kömür kadar değeri yokmuş.

Maden ocağındaki güvenlik önlemlerinin yetersizliğine değinen Başkurt, şöyle devam etti: *"Körükler, bizim dinamitle patlattığımız yerdeki pis havayı alıp, çalıştığımız yere veriyordu. Biz devamlı pis havayı soluyorduk. Her yönden sıkıntılı bir yerdi. Önümüz göçüyor, direkler kırılıyor, buna rağmen bizden sürekli kömür isteniyordu. Tedbirsizlik nedeniyle 3 ay önce bileğim kırıldı, bir yıl içinde 2 sefer göçüğün arkasında kaldım, arkadaşlar kurtardı. İşten atılma korkusuyla hiçbir işçi konuşamıyordu. Bir işçinin bir el arabası, kömür kadar değeri yoktu."*

Bir direniş destanı...

19 - 22 Aralık Zindan direnişi

19 Aralık 2000 sabahı binlerce kişilik askeri birlikler, onlarca cezaevinde büyük bir katliama girişti. Adına "Hayata Dönüş" operasyonu adı verilen, katliamda 20 Cezaevi hedefteydi. 19-22 Aralık Operasyonu'na 8 jandarma komando taburu, 37 bölük olmak üzere 8 bin 335 asker, binlerce gardiyan ve binlerce çevik kuvvet ve ölüm mangaları katıldı. 20 bini aşkın gaz bombası atıldı operasyon sırasında. Sıkılan kurşunların sayısı bilinmiyor.

Sabaha karşı dört civarında asker ve polis birlikleri, 20 cezaevini kuşattılar. Çok geçmeden saldırı başlatıldı. Hapishanelerin bulunduğu bölgeleri kurşun, bomba sesleri kapladı. Kurşun seslerine hapishanelerin duvarlarını yıkan dozerlerin sesleri karışıyordu. Çok geçmeden yangınlar kapladı tüm hapishanelerin üzerini, bölge gaza boğuldu.

2000 yılının başlarında F tipi cezaevileri gündeme geldi. F tipi Cezaevleriyle neyin hedeflendiği açıktı. İçerideki öncüleri ezmek, katletmek böylelikle dışarıyı daha rahat teslim alabilmek. F tipi saldırısıyla bütün toplum, itaatkar köleler haline getirilmek isteniyordu. F tipi saldırısı kendi başına devrimci tutsakları dört duvar arasına sıkıştırıp, tecrit etmek değildi.

Devlet için, İMF – TÜSİAD programlarının hayata geçirilmesi için elzemdi. Böylelikle artık,sosyal yıkım programları, eğitimin, sağlığın ticarileştirilmesi daha rahat olacaktı. Devrimci tutsaklar bu teslim alma operasyonuna karşı, Bedenlerini açlığa yatırdılar. 20 Ekim 2000'de Süresiz Açlık Grevi başlatıldı. Saldırganlığın artması nedeniyle 19 Kasım 2000'de Süresiz Açlık Grevi, Ölüm orucuna çevrildi. F tiplerine kolayından teslim olunamayacağının en açık göstergesiydi. Devlet, türlü karalama ve manevralarla direnişi bitirmeye çalışıyordu. Ancak Nafile, bu coğrafyadaki devrimci damar öyle kolayından sökülüp atılamazdı.

Devlet bu direnişi bitiremeyeceğini anlayınca, önceden planladığı katliamı devreye soktu. Katliamda 28 devrimci tutsak, hedef gözetilerek vahşi bir şekilde katledildi. Onlarca kişi sakat kaldı. Yüzlercesi yaralandı. Katliamdan sonra, yaralılara Hitleri aratmayan işkenceler yapıldı. Böylelikle devlet "otorite"sini sağlamıştı. Bu katliamın vahşiliği kadar, devrimci tutsakların göstermiş oduğu destansı direniş tarihe kızıl harflerle yazılmıştır. Tarih böylesine yiğit, fedakar ve onurlu insanları her zaman için onurla anacaktır. İşçi ve emekçiler bu tarihe sahip çıkacak, sermayenin burçlarına Kızıl Bayrak dikecektir.

İŞÇİ SINIFI ORTAK MÜCADELEYİ YÜKSELTMELİDİR.

19 işçi daha tam 19 işçi daha göz göre göre katledildi. Bursanın mustafakemalpaşa ilçesine bağlı alpagut köyü yakınlarında bükköy madenciliğe ait kömür ocağında grizu patlamasından kaynaklı 19 işçi oluşan göçük sırasında iş cinayetine kurban gitmiştir.

Gazetelere ve basına yansıyan haberlere göre grizu patlaması meydana gelmeden önce 16.00 - 24.00 vardiyasında çalışan işçilerin göçük altında kalmaktan zor kurtulduklarını yaşayan işçiler söyle anlatıyor. Olayın tanıklarından Yusuf Aydın, grizu patlamasının gerçekleştiği bölümde, bir gün önce de göçük meydana geldiğini belirterek, şunları söyledi: "Ben o sırada dış kısımdaydım. Arkadaşlarım göçük meydana geleceğini fark edince hızla kaçmışlar, canlarını zor kurtarmışlar. Bir süre sonra ise tekrar aynı yere girerek, çalışmaya devam etmişler. Bir gün sonra meydana gelecek göçükte hayatını kaybedecek olan eniştem Yusuf Karaca, olaydan sonra 'Hiç bu kadar korkmamıştım. Toz, dumana karıştı, zor kaçtık' dedi. Ben de 'Allah korumuş' dedim. Maden, bir gün önceden bize haber verdi aslında yaşanan olay, anlatılan tanıklar kuralsızlığın ne boyutta olduğunu bizlere gösteriyor. Bizler aslında böyle olaylara yabancı olmayan insanlarız. Yıllardır yaşamları köleleştirilmiş bizlerin haklı yaşam kavgasını veriyoruz. Çalıştığımız ortamlarda onlarca arkadaşımızı gözümüzün önüde vaya yanı başımızda iş çinayetine kuban verdik. Evet bu yıl da 15 arkadaşımızı aşırı kar hırsına kurban verdik.

Yaşanan bu katliamın sonucunda sözde yetkililerimizde her zamanki gibi olayların sonucunda meydana çıktılar. Yaşanan bu ihmalkarlığın birinci dereceden muhatabı olan devlet yetkilileri ve işveren göstermelik önlemlerine her zamanki gibi sarıldılar. Bize göstermişti zaman ta yıllar önce, demişti zamanın çalışma bakanı FARUK ÇELİK "bu iş beni aşar"diye. İş cinayetlerine çözüm bulamıyorum diye. Bu iş onu ve onun gibileri aşar çünkü bu ülkeyi para babaları yönetir. Onların çıkarına ters ise yapamazlar hiç bir şeycik. Çünkü diyor ki GİSBİR başkanı bu sektörde ölümlü iş kazaları normaldir. O zaman bunun üstüne kimse gidemiyor. Aynı tavrı hükümet yetkilileri söylüyor madenler için. "Bunlar maalesef madencilikte olagelen kazalar. Maalesef, bu madenciliğin tabiatı icabı olabiliyor ve bu iş cinayetleri normalmiş gibi sunmaya devam ediyorlar.

Maden ocağına 6 ay kapatma cezası verilirken göstermelik 3 yetkiliyi tutukladıklarını açıkladılar. 11 ağustos 2008 de yaşanan GİSAN tersanesindeki kum torbası yerine işçilerin kullanıldığı filika kazasında yaşanan makyaj tazelemeyi hatırlatıyor bize. O yaşanan olayda da 3 işçi yaşamını yitirmiş, 16 işçide yaralanmıştı ve GİSAN tersanesine 20 günlük kapatma cezası verilmişti. Tutuklamalar kısa bir süre sonra kefelatle çıkarıldı ve olay böylece kapanmış oldu. Madende yaşanan tutuklamada farklı olmayacaktır.

Yakın zamanda yaşanan bir olay da yasaların kimden yana çalıştıgını bize gösteriyor. İstanbulda yaşanan sel felaketi sonucunda 8 kadın işçiyi kapıları kapalı bir minibüsün içinde ölüme terk edenlere verilen ceza ilk mahkemede serbest bırakılması ile sonuçlandı.Yani bu patronun hiç suçu yoktu. Mal taşımak için kullanılan aracı insan taşımak için nasıl kullanılır diye kimse sormuyor mu?

Patronların krizi devam ederken Tersanelerde de can almaya devam ediyor. Kızaklardan mavi denizlere kan akınaya devam ediyor. Evet onlar için çok zor madende gaz ölçüm cihazı bulundurmak, insanları taşıyacak servisler koymak, vinçlerin kontrollerini yapmak, onlar için çok zor yoksa o serveti nasıl yaratacaklar.

İşçilerin madenlerden, tersanelere, tekstilden metale mücadele birliğini yaratması bu sorunu çözecek tek yoldur. Bu katliamlara sessiz kaldıkça daha çok, hergün ölmeye devam edeceğiz. Başta yaşam hakkımız olmak üzere tüm haksızlıklara karşı birleşik mücadele etmeliyiz. Bütün işçi sınıfını ortak mücadeleyi yükseltmeye çağırıyorum.

İstanbul Tersanesinden

bir işçi

indim maden ocağına
kara elmas diyarına
yeryüzü sıcak olsun diye
dost
yıllar boyu kazma
salladım buskunca bu
zindanda
çocuklarım gülsün diye
dost
oysa bizim evde gülen
yok

yürü derler yürü derler
açlığa yürü derler
kara elmas tabut olmuş
gerekirse ölün derler
günü gelir utanmadan
ağlaşana gülün derler
yalanlara artık sabrım
yok

Madenlerden Tersanelere işçi katliamları sürüyor!

"Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!"